

Expedient núm.:3040/2022

Assumpte: Nomenament de fill il·lustre - Nicolau Colom Martí

Nomenament de Fill Il·lustre en la persona de Nicolau Colom Martí

D'acord amb el que preveu el Reglament d'honors i distincions de l'Ajuntament de Bunyola, publicat al BOIB núm. 85 de dia 17 de juny de 2003, l'Ajuntament de Bunyola proposa el nomenament de Fill Il·lustre de la localitat del senyor Nicolau Colom Martí, nascut a Bunyola l'any 1926 i mort també a Bunyola l'any 2021.

Exposició de motius i mèrits:

El senyor Nicolau Colom Martí va estudiar Peritatge Químic Industrial a València. Uns estudis que li serviren per incorporar-se al negoci familiar de la saboneria El Nido.

Nicolau Colom Martí, en Colau de sa Saboneria, fou en vida un autèntic referent dins el poble de Bunyola.

En paral·lel a la seva activitat professional, Nicolau Colom sempre va demostrar unes inquietuds culturals que el conduïren a fer aproximacions a gairebé totes les disciplines. A l'edat de catorze anys ja tocava el llaüt, es dedicà al cant coral, col·laborà en la representació de diferents sarsueles al poble, va ser actor al grup de Teatre de Bunyola, era un gran dibuixant i va fer dues incursions en el món del cinema de la mà del director Agustí Villaronga. Es dedicà també a l'escriptura i va recollir nombroses anècdotes de personatges i de la vida bunyolina. Passem a detallar tota aquesta vida artística.

Com a un dels cinc components de la Rondalla Clàssica de Bunyola, constituïda l'any 1940, a la qual tocava el llaüt, va fer nombrosos concerts a Palma i diferents pobles de l'illa.

Va cantar al Cor Parroquial, la Coral Polifònica, la Coral Auba, i col·laborà amb l'Escola de Ball de Bunyola i amb l'Associació Pastoral Penitenciarària, a través de la qual prestava serveis a la presó de Palma i organitzava activitats amb els presos.

Nicolau Colom es va caracteritzar per les seves gloses. A totes les seves compareixences festives hi havia sempre el seu glosat, punyent si feia falta, però sempre respectuós amb les persones. Com a bon participant de la vida del poble animava les persones i les diferents associacions per tal que deixassin una empremta cultural al poble.

Com a dibuixant li agradava reproduir racons i detalls d'arreu del poble, portals, clastres, façanes, la Plaça i petits elements que li cridaven l'atenció. Ho feia amb cura i amb un estudi minuciós de tot el que plasmava a la cartolina o al quadern que sempre passejava. Recollí part de la seva obra en una exposició durant les festes de Sant Mateu.

Durant la sisena etapa de la revista Es Castellet i durant l'etapa digital de la mateixa revista, col·laborà amb la publicació amb articles d'opinió, cròniques i gloses. També col·laborà en diferents activitats del Col·lectiu Cultural Sitja, com per exemple la conferència sobre la història de la saboneria El Nido.

La seva faceta d'escriptor també resta recollida en les publicacions:

Vivències a la presó de Palma. Contades per un voluntari de Pastoral Penitenciària. 2016, editat per Lleonard Muntaner.

Anecdolari popular bunyolí (anys 40) 2006, editat pel Col·lectiu Cultural Sitja.
Anècdotes i curiositats de viatges (cròniques passades pel colador) 2008, autoeditat.

Participà a les tres primeres edicions de les Jornades d'Estudis Locals de Bunyola amb treballs sobre la història, cultura, el patrimoni i l'educació del poble.

Col·labora amb l'escola, (CEIP Mestre Colom), en diferents activitats sobre festes i cultura popular i explicà als infants com s'elabora el sabó.

Va llegir el pregó de festes de sant Mateu l'any 1997.

Els darrers anys de la seva vida era habitual veure'l assegut els matins en un banc de la plaça, fins al punt que en alguns moments hi havia gent que parlava del banc d'en Colau. Els horabaixes s'asseia al pedrís de la cantonada de la Costa de l'Estació, davant ca seva o una mica més avall, en un dels bancs que miren cap el torrent i les muntanyes.

La justificació pel nomenament del senyor Nicolau Colom com a Fill Il·lustre de Bunyola és sobrada. Tanmateix, ens agradaria acabar amb unes paraules seves que encara més serveixen per avalar la proposta. Són aquestes:

La història d'un poble no la fan ni mestres ni catedràtics ni rectors, la fan les persones que sempre s'han dedicat a fer unes mateixes feines i que han protagonitzat i poden contar moltes coses de la vida del poble.

DOCUMENT SIGNAT ELECTRÒNICAMENT

